

Månedens historie, januar 2022, Den gamle sygebil.

1921:

Amtssygehuset rådede over en hestevogn til sygetransport.

I 1921 blev der truffet aftale med en af byens automobilforhandlere om at varetage sygetransporten, og tilbuddet fra den pågældende lød således:

”Ringkøbing, den 30. november 1921: Til bestyrelsen for Ringkøbing Amts Sygehus. I tilslutning til mit tilbud angående anskaffelse af: Sygebil, forpligter jeg mig til at besørge kørsel med heste og sygehusets vogn i tilfælde af så dårligt føre, at bilen ikke kan køre. Bilen bliver en ny og indrettet som sygebiler i andre byer. Dagsprisen på bilkørsel er i dag 70 øre pr. km. Og jeg er villig til enhver tid at køre for en rimelig pris. Med højagtelse, Niels Hansen, automobilforhandler.”

(Uddrag af ”Om sygehuset i Ringkøbing”)

Ny sygebil 1921.

Georg Vejen Larsen fortæller: (i 1930'erne)

Jeg syntes at den gamle sygebil så uhyggelig ud, og når ”Den lille flyver” eller ”Mikael” skulle transportere en patient til sygehuset under babu babu, så troede vi altid, at den ville vælte, når den fra Nygade skulle dreje ned af Chr. Hustedsvvej og passere Erikshus på den ene side og Håndværkerforeningen (nu Biografen) på den anden side.

Den gamle sygebil var også så udtjent, da man endelig fik sig bestemt for at købe en ny, at det fortæltes at den en aften skulle afhente en mand i byen, som havde fået tarmslyng. Den gamle sygebil havde imidlertid rystet den stakkels patient så kraftigt undervejs, at Koldborg, der var overlæge på sygehuset, kunne konstatere, at tarmene under kørslen var blevet rystet på plads. Manden kunne herefter sendes frisk hjem til sin familie igen.

Det skal lige nævnes, at Koldborg for en sikkerheds skyld anbefalede patienten at gå hjem!

Historierne omkring den gamle sygebils kvalitet var stærkt overdrevet:

Man var påholdende i byens råd, da man købte vognen. Man købte en almindelig varevogn. Den var for kort til, at en person kunne ligge udstrakt inde i den, og man fandt så ud af, at forlænge liggepladsen ved at bore et hul i førerhuset og lave en trækasse som tjente to formål, at placere patienten, således at han havde benene inde i kassen og således at sygebilshjælperen i førerrummet

havde en kasse at sidde på under kørslen. Behageligt har det ikke været, men det var vejene sygebilen skulle køre på heller ikke.

Omkring 1939 fik vi endelig skiftet vores gamle sygebil fra 1921 ud med en model fra 1939. Sygebilen var egentlig tjent til ophugning, men én af vore grønthandlere i byen, Emil Hansen købte den for 200 kr. og malede den blå. På den måde fik den et forlænget liv, og man så den ofte passere torvet på sin vej ned til Emil Hansens butik i Vester Strandgade.

Den gamle sygebil var sejlivet og forsvandt først fra gadebilledet i Ringkøbing i midten af 50erne.

Under krigen var den ”opklodset”, men den kom altså ud at køre igen, da krigen var slut.

Efter udskiftning af redningskøretøjer og brandmateriel i slutningen af 30erne og begyndelsen af 40erne, var vi ved at være på omgangshøjde med vore nabobyer.

Fra bogen ”Vestenvind – en Ringkjøbingdrengs erindringer 1935 – 1945” af Georg Vejen Larsen.

Tvangsarbejdsanstalten i Damstræde, der blev indrettet til Falck-station i 1940-erne.